Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 516/2014

z dnia 16 kwietnia 2014 r.

ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, zmieniające decyzję Rady 2008/381/WE oraz uchylające decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2007/WE i nr 575/2007/WE oraz decyzję Rady 2007/435/WE

(Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 168)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2000 z dnia 12 grudnia 2018 r.	L 328	78	21.12.2018
►M2	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/445 z dnia 15 października 2019 r.	L 94	1	27.3.2020

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 516/2014

z dnia 16 kwietnia 2014 r.

ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, zmieniające decyzję Rady 2008/381/WE oraz uchylające decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2007/WE i nr 575/2007/WE oraz decyzję Rady 2007/435/WE

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się Fundusz Azylu, Migracji i Integracji („Fundusz”) na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. W niniejszym rozporządzeniu określa się:

a) cele wsparcia finansowego i działania kwalifikowalne;

b) ogólne ramy realizacji działań kwalifikowalnych;

c) dostępne zasoby finansowe i ich rozdział;

d) zasady i mechanizm ustanawiania wspólnych priorytetów unijnych w zakresie przesiedleń; oraz

e) pomoc finansową przewidzianą na działalność Europejskiej Sieci Migracyjnej.

3. W niniejszym rozporządzeniu przewiduje się stosowanie przepisów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 514/2014, bez uszczerbku dla art. 4 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „przesiedlenie” oznacza proces, w którym obywatele państw trzecich, na wniosek Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców („UNHCR”) złożony w związku z potrzebą zapewnienia danej osobie ochrony międzynarodowej, są przekazywani z państwa trzeciego do państwa członkowskiego, w którym uzyskują zezwolenie na pobyt po nadaniu im jednego z następujących statusów:

   (i) „statusu uchodźcy” w rozumieniu art. 2 lit. e) dyrektywy 2011/95/UE;

   (ii) „statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej” w rozumieniu art. 2 lit. g) dyrektywy 2011/95/UE; lub

   (iii) jakiegokolwiek innego statusu zapewniającego na mocy prawa krajowego i unijnego podobne prawa i korzyści co statusy, o których mowa w ppkt (i) oraz (ii);

▼B

b) „inne programy przyjmowania ze względów humanitarnych” oznaczają doraźne procesy, w ramach których państwo członkowskie przyjmuje pewną liczbę obywateli państw trzecich i zezwala im na czasowy pobyt na swoim terytorium w celu chronienia ich przed nagłymi kryzysami humanitarnymi spowodowanymi przez, przykładowo, zmiany w sytuacji politycznej lub konflikty;

c) „ochrona międzynarodowa” oznacza status uchodźcy i status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej w rozumieniu dyrektywy 2011/95/UE;

d) „powrót” oznacza proces powrotu obywatela państwa trzeciego – wynikający z dobrowolnego lub przymusowego zastosowania się do zobowiązania do powrotu, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/115/WE;

e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE. Pojęcie to interpretuje się jako obejmujące bezpaństwowców i osoby o nieokreślonym obywatelstwie;

f) „wydalenie” oznacza wykonanie zobowiązania do powrotu, czyli fizyczny przewóz danej osoby poza terytorium państwa członkowskiego, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/115/WE;

g) „dobrowolny wyjazd” oznacza zastosowanie się do zobowiązania do powrotu w terminie, który został w tym celu określony w decyzji nakazującej powrót, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/115/WE;

h) „małoletni bez opieki” oznacza obywatela państwa trzeciego w wieku poniżej 18 lat, który przybywa lub przybył na terytorium państwa członkowskiego bez opieki osoby dorosłej odpowiedzialnej za niego zgodnie z prawem lub z praktyką krajową danego państwa członkowskiego, oraz dopóki nie zostanie on skutecznie objęty opieką takiej osoby; pojęcie to obejmuje również małoletniego pozostawionego bez opieki po wjeździe na terytorium państwa członkowskiego;

i) „osoba o szczególnych potrzebach” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego, który odpowiada definicji na mocy prawa unijnego odnoszącego się do obszaru polityki, w którym realizowane jest działanie wspierane z Funduszu;

j) „członek rodziny” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego, który odpowiada definicji na mocy prawa unijnego odnoszącego się do obszaru polityki, w którym realizowane jest działanie wspierane z Funduszu;

k) „sytuacja nadzwyczajna” oznacza sytuację spowodowaną:

(i) silną presją migracyjną w jednym lub większej liczbie państw członkowskich, charakteryzującą się napływem dużej lub nieproporcjonalnej liczby obywateli państw trzecich, co stanowi znaczące i nagłe obciążenie dla ośrodków przyjmowania i ośrodków detencyjnych, systemów i procedur azylowych w tym państwie; lub

(ii) stosowaniem mechanizmów ochrony czasowej w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE, lub

(iii) poważną presją migracyjną w państwach trzecich, w przypadku gdy uchodźcy są pozostawieni własnemu losowi z powodu, przykładowo, zmian w sytuacji politycznej lub konfliktów.

▼B

Artykuł 3

Cele

1. Celem ogólnym Funduszu jest przyczynianie się do skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi i do realizacji, wzmacniania i rozwoju wspólnej polityki w zakresie azylu, ochrony uzupełniającej i ochrony czasowej oraz wspólnej polityki imigracyjnej z pełnym poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

2. W ramach tego celu ogólnego Fundusz przyczynia się do realizacji następujących wspólnych celów szczegółowych:

a) wzmocnienie i rozwinięcie wszelkich aspektów wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym jego wymiaru zewnętrznego;

b) wspieranie legalnej migracji do państw członkowskich zgodnie z ich potrzebami gospodarczymi i społecznymi, takimi jak potrzeby rynku pracy, przy jednoczesnym zagwarantowaniu spójności systemów imigracyjnych państw członkowskich, oraz promowanie skutecznej integracji obywateli państw trzecich;

c) ulepszanie sprawiedliwych i skutecznych strategii powrotów w państwach członkowskich, które to strategie przyczyniają się do walki z nielegalną imigracją, z naciskiem na zapewnienie trwałego charakteru powrotu oraz skutecznej readmisji w krajach pochodzenia i tranzytu;

d) wzmocnienie – w tym przez praktyczną współpracę – solidarności i podziału odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi, w szczególności w odniesieniu do tych państw, których zjawisko przepływów migracyjnych i azylowych dotyczy w największym stopniu.

Realizację celów szczegółowych Funduszu ocenia się zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 przy zastosowaniu wspólnych wskaźników określonych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia oraz wskaźników dotyczących poszczególnych programów zawartych w programach krajowych.

3. Środki podejmowane z myślą o realizacji celów, o których mowa w ust. 1 i 2, muszą być w pełni zgodne ze środkami wspieranymi poprzez zewnętrzne instrumenty finansowe Unii oraz z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii.

4. Cele, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, realizuje się z należytym uwzględnieniem celów i zasad polityki humanitarnej Unii. Zapewnia się spójność ze środkami finansowanymi przez zewnętrzne instrumenty finansowania Unii zgodnie z art. 24.

Artykuł 4

Partnerstwo

Do celów Funduszu partnerstwo, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, obejmuje odpowiednie organizacje międzynarodowe, organizacje pozarządowe i partnerów społecznych.

▼B

ROZDZIAŁ II

WSPÓLNY EUROPEJSKI SYSTEM AZYLOWY

Artykuł 5

Systemy przyjmowania i systemy azylowe

1. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 Fundusz wspiera działania ukierunkowane na jednej lub większej liczbie poniższych kategorii obywateli państw trzecich:

a) osoby korzystające ze statusu uchodźcy lub statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej w rozumieniu dyrektywy 2011/95/UE;

b) osoby ubiegające się o jedną z form ochrony międzynarodowej, o których mowa w lit. a), które jeszcze nie otrzymały ostatecznej decyzji;

c) osoby korzystające z tymczasowej ochrony w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE;

d) osoby, które są przesiedlane lub zostały przesiedlone do państwa członkowskiego, lub osoby które są przekazywane lub zostały przekazane z państwa członkowskiego.

W zakresie warunków przyjmowania i procedur azylowych Fundusz wspiera w szczególności następujące działania ukierunkowane na kategorie osób, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu:

a) zapewnianie pomocy materialnej, w tym pomocy na granicy, kształcenia, szkoleń, usług pomocniczych, opieki zdrowotnej i psychologicznej;

b) zapewnianie usług pomocniczych, takich jak tłumaczenie pisemne i ustne, kształcenie, szkolenie, w tym szkolenie językowe, oraz inne inicjatywy zgodne ze statusem danej osoby;

c) organizacja i ulepszanie struktur administracyjnych, systemów i szkoleń dla personelu oraz właściwych organów w celu zapewnienia osobom ubiegającym się o azyl skutecznego i łatwego dostępu do procedur azylowych i efektywnych oraz wysokiej jakości procedur azylowych, aby wesprzeć, w szczególności i w razie konieczności, zmiany w unijnym dorobku prawnym;

d) zapewnianie pomocy społecznej, informacji lub pomocy przy dopełnianiu formalności administracyjnych lub sądowych oraz informacji lub doradztwa w sprawie możliwego wyniku procedury azylowej, w tym również w takich aspektach, jak procedury powrotu;

e) zapewnianie pomocy i reprezentacji prawnej;

f) identyfikacja grup o szczególnych potrzebach i określenie specjalnej pomocy dla osób o szczególnych potrzebach, w szczególności zgodnie z lit. a)–e);

g) ustanawianie, rozwijanie i ulepszanie środków alternatywnych względem środka detencyjnego.

W stosownych przypadkach oraz w przypadku gdy przewiduje to program krajowy państwa członkowskiego, Fundusz może również wspierać środki związane z integracją, takie jak środki, o których mowa w art. 9 ust. 1, dotyczące przyjmowania osób, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

▼B

2. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 w odniesieniu do infrastruktury zakwaterowania i systemów przyjmowania Fundusz wspiera w szczególności następujące działania:

a) ulepszanie i utrzymywanie istniejącej infrastruktury i usług zakwaterowania;

b) wzmocnienie i ulepszenie struktur i systemów administracyjnych;

c) informowanie lokalnych społeczności;

d) szkolenia dla personelu organów, w tym organów lokalnych, które będą zajmować się osobami, o których mowa w ust. 1, w kontekście ich przyjmowania;

e) stworzenie, obsługa i rozwój nowej infrastruktury i usług zakwaterowania, a także struktur i systemów administracyjnych, które w szczególności – w razie konieczności – mają na celu zaspokojenie strukturalnych potrzeb państw członkowskich;

3. W ramach celów szczegółowych określonych w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i d) i zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 Fundusz wspiera również działania podobne do tych wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy takie działania dotyczą osób tymczasowo przebywających:

— w ośrodkach tranzytowych dla uchodźców i w ośrodkach rozpatrywania ich wniosków – zwłaszcza służące wspieraniu działań w zakresie przesiedleń prowadzonych we współpracy z UNHCR, lub

— na terytorium państwa członkowskiego w kontekście innych programów przyjmowania ze względów humanitarnych.

Artykuł 6

Zdolność państw członkowskich do opracowywania, monitorowania i oceny własnych polityk i procedur azylowych

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do działań związanych ze zwiększaniem zdolności państw członkowskich do opracowywania, monitorowania i oceny ich polityk i procedur azylowych Fundusz wspiera w szczególności następujące działania:

a) działania zwiększające zdolność państw członkowskich – w tym w odniesieniu do mechanizmu wczesnego ostrzegania, gotowości i zarządzania kryzysowego ustanowionego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 ([1]) – do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania danych jakościowych i ilościowych oraz danych statystycznych na temat procedur azylowych, zdolności przyjmowania, przesiedleń i relokacji z jednego państwa członkowskiego do innego wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z takiej ochrony;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31).

▼B

b) działania zwiększające zdolność państw członkowskich do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania informacji o kraju pochodzenia;

c) działania bezpośrednio przyczyniające się do oceny polityk azylowych, takie jak: krajowe oceny wpływu, badania prowadzone wśród grup docelowych i innych odpowiednich zainteresowanych stron, oraz opracowywanie wskaźników i analizy porównawcze.

Artykuł 7

Przesiedlanie i relokacja wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z takiej ochrony i inne doraźne przyjmowanie ze względów humanitarnych

1. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i d) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera w szczególności następujące działania związane z przesiedleniem każdego obywatela państwa trzeciego, który jest przesiedlany lub został przesiedlony do państwa członkowskiego oraz inne programy przyjmowania ze względów humanitarnych:

a) tworzenie i rozwijanie krajowych programów i strategii przesiedleń i innych programów przyjmowania ze względów humanitarnych, w tym analiza potrzeb, ulepszanie wskaźników i oceny;

b) tworzenie odpowiedniej infrastruktury i usług w celu zapewnienia sprawnej i skutecznej realizacji działań w zakresie przesiedlania oraz działań dotyczących innych programów przyjmowania ze względów humanitarnych, w tym udzielania pomocy językowej;

c) tworzenie struktur i systemów oraz szkolenie personelu w celu prowadzenia misji w państwach trzecich lub w innych państwach członkowskich, przeprowadzania rozmów, oraz prowadzenia badań medycznych i postępowań sprawdzających;

d) ocena ewentualnych przypadków przesiedlenia lub przypadków innego przyjmowania ze względów humanitarnych przez właściwe organy państw członkowskich, na przykład prowadzenie misji w państwach trzecich, przeprowadzanie rozmów, oraz prowadzenie badań medycznych i postępowań sprawdzających;

e) ocena stanu zdrowia i leczenie przed wyjazdem, zaopatrzenie przed wyjazdem, środki informacyjne i integracyjne przed wyjazdem, organizacja podróży, w tym zapewnienie usług medycznego personelu towarzyszącego;

f) informacje i pomoc w momencie przyjazdu lub krótko po nim, w tym usługi tłumaczenia ustnego;

g) działania mające na celu łączenie rodzin osób przesiedlanych do państwa członkowskiego;

h) wzmacnianie infrastruktury i usług dotyczących migracji i azylu w państwach wyznaczonych do realizacji regionalnych programów ochrony;

i) tworzenie warunków sprzyjających integracji, niezależności i samodzielności przesiedlanych uchodźców w perspektywie długoterminowej.

▼B

2. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera również działania podobne do tych wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy są one uznawane za stosowne w świetle zmian w zakresie polityki w okresie wdrażania Funduszu lub w przypadku gdy w programie krajowym danego państwa członkowskiego przewidziano takie przepisy, w odniesieniu do relokacji wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z takiej ochrony. Relokacja następuje – za zgodą tych osób – z państwa członkowskiego, które przyznało im ochronę międzynarodową lub które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie ich wniosków, do innego zainteresowanego państwa członkowskiego, które zapewni tym osobom równoważny poziom ochrony lub w którym rozpatrzony zostanie ich wniosek o ochronę międzynarodową.

ROZDZIAŁ III

INTEGRACJA OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I LEGALNA MIGRACJA

Artykuł 8

Środki w zakresie imigracji i środki poprzedzające wyjazd

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera działania prowadzone w państwach trzecich ukierunkowane na obywateli państw trzecich, którzy stosują się do szczegółowych środków lub warunków poprzedzających wyjazd określonych w prawie krajowym, a w stosownych przypadkach zgodnie z prawem unijnym, w tym działania dotyczące zdolności do integracji ze społeczeństwem państwa członkowskiego. W tym kontekście Fundusz wspiera w szczególności następujące działania:

a) pakiety informacyjne i kampanie na rzecz zwiększania świadomości i promowania dialogu międzykulturowego, w tym za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych i stron internetowych przyjaznych dla użytkowników;

b) ocena umiejętności i kwalifikacji, a także zwiększanie ich przejrzystości oraz kompatybilności umiejętności i kwalifikacji zdobytych w państwie trzecim z umiejętnościami i kwalifikacjami uznawanymi w państwach członkowskich;

c) szkolenia zwiększające szanse na rynku pracy w państwie członkowskim;

d) kompleksowe kursy kształtujące świadomość obywatelską oraz nauczanie języków;

e) pomoc dotycząca wniosków o łączenie rodzin w rozumieniu dyrektywy Rady 2003/86/WE ([1]).

Artykuł 9

Środki integracyjne

1. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu

([1]) Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12).

▼B

politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera działania, które prowadzone są w ramach spójnych strategii integracji, z uwzględnieniem potrzeb obywateli państw trzecich w zakresie integracji na poziomie lokalnym lub regionalnym. W tym kontekście Fundusz wspiera w szczególności następujące działania ukierunkowane na obywateli państw trzecich, którzy przebywają legalnie w państwie członkowskim lub – w stosownych przypadkach – są w trakcie uzyskiwania zezwolenia na legalny pobyt w państwie członkowskim:

a) tworzenie i rozwijanie takich strategii integracji z udziałem – w stosownych przypadkach – podmiotów lokalnych lub regionalnych, w tym analiza potrzeb, ulepszenie wskaźników integracji i ocena, w tym oceny zapewniające udział wszystkich stron, przeprowadzana w celu zidentyfikowania najlepszych praktyk;

b) zapewnianie doradztwa i pomocy w takich obszarach, jak zakwaterowanie, środki utrzymania, poradnictwo w kwestiach administracyjnych i prawnych, opieka zdrowotna, psychologiczna i socjalna, opieka nad dziećmi i łączenie rodzin;

c) działania wprowadzające obywateli państw trzecich w społeczeństwo przyjmujące oraz działania umożliwiające tym osobom dostosowanie się do tego społeczeństwa, uzyskanie informacji o swoich prawach i obowiązkach, uczestnictwo w życiu społecznym i kulturalnym oraz poznanie wartości zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;

d) środki ukierunkowane na kształcenie i szkolenie, w tym szkolenie językowe i działania przygotowawcze mające na celu ułatwienie dostępu do rynku pracy;

e) działania zmierzające do wspierania usamodzielnienia się i samowystarczalności obywateli państw trzecich;

f) działania wspierające autentyczne kontakty i konstruktywny dialog między obywatelami państw trzecich a przyjmującym ich społeczeństwem oraz działania mające na celu promowanie akceptacji przez społeczeństwo przyjmujące, w tym poprzez zaangażowanie mediów;

g) działania wspierające zarówno równy dostęp obywateli państw trzecich do usług publicznych i prywatnych, jak i ich równe traktowanie w kontekście tych usług, w tym dostosowanie tych usług w sposób umożliwiający obsługę obywateli państw trzecich;

h) budowanie potencjału beneficjentów, określonych w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 514/2014, w tym poprzez wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk oraz tworzenie sieci kontaktów.

2. W działaniach, o których mowa w ust. 1, w razie konieczności uwzględnia się szczególne potrzeby różnych kategorii obywateli państw trzecich, w tym beneficjentów ochrony międzynarodowej, osób przesiedlonych lub przekazanych, a w szczególności osób o szczególnych potrzebach.

3. W programach krajowych można zezwolić na objęcie działaniami, o których mowa w ust. 1, bliskich krewnych osób należących do grupy docelowej, o której mowa we wspomnianym ustępie, w takim zakresie, jaki jest konieczny do skutecznej realizacji takich działań.

▼B

4. Na potrzeby programowania i realizacji działań, o których mowa w ust. 1 niniejszego rozporządzenia, partnerstwo, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, obejmuje organy wyznaczone przez państwa członkowskie do celów zarządzania interwencjami podejmowanymi w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Artykuł 10

Praktyczna współpraca i środki budowania zdolności

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera działania ukierunkowane na jedno lub większą liczbę poniższych:

a) tworzenie strategii promujących legalną migrację w celu ułatwienia opracowywania i wdrażania elastycznych procedur przyjmowania;

b) wspieranie współpracy między państwami trzecimi a agencjami pośrednictwa pracy, służbami zatrudnienia i służbami imigracyjnymi w państwach członkowskich, a także wspieranie państw członkowskich we wdrażaniu prawa Unii w dziedzinie migracji, w procesach konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami oraz w zakresie doradztwa prowadzonego przez ekspertów lub wymiany informacji na temat podejść ukierunkowanych na poszczególne obywatelstwa lub kategorie obywateli państw trzecich w odniesieniu do potrzeb rynków pracy;

c) wzmacnianie zdolności państw członkowskich do opracowywania, wdrażania, monitorowania i oceniania strategii, polityk i środków imigracyjnych realizowanych na różnych szczeblach i w różnych departamentach administracji, w szczególności zwiększenie ich zdolności do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania szczegółowych i usystematyzowanych danych oraz danych statystycznych dotyczących procedur i przepływów migracyjnych oraz zezwoleń na pobyt i tworzenia narzędzi monitorowania, systemów oceny, wskaźników i analiz porównawczych na potrzeby pomiaru postępów w realizacji tych strategii;

d) szkolenia dla beneficjentów, określonych w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 514/2014, oraz personelu świadczącego usługi publiczne i prywatne, w tym instytucji oświatowych, oraz promowanie wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk, współpracy, tworzenia sieci kontaktów i kompetencji międzykulturowych, a także poprawa jakości świadczonych usług;

e) budowanie trwałych struktur organizacyjnych na potrzeby zarządzania integracją i różnorodnością, w szczególności poprzez współpracę między różnymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, umożliwiającą urzędnikom na różnych szczeblach administracji krajowej szybkie zdobycie informacji o doświadczeniach i najlepszych praktykach z innych państw oraz, w miarę możliwości, łączenie zasobów, którymi dysponują właściwe organy, a także podmioty rządowe i pozarządowe, aby skuteczniej świadczyć usługi dla obywateli państw trzecich, między innymi za pośrednictwem punktów kompleksowej obsługi (tzn. skoordynowanych ośrodków wsparcia w zakresie integracji);

▼B

f) przyczynianie się do dynamicznego, dwukierunkowego procesu wzajemnego oddziaływania leżącego u podstaw strategii integracji na poziomie lokalnym i regionalnym poprzez tworzenie platform konsultacji dla obywateli państw trzecich i wymiany informacji między zainteresowanymi stronami oraz platform dialogu międzykulturowego i religijnego pomiędzy społecznościami obywateli państw trzecich, pomiędzy tymi społecznościami a społeczeństwem przyjmującym lub pomiędzy tymi społecznościami a organami określającymi politykę i podejmującymi decyzje;

g) działania promujące i wzmacniające praktyczną współpracę między odpowiednimi organami państw członkowskich ukierunkowane, między innymi, na wymianę informacji, najlepszych praktyk i strategii oraz opracowywanie i realizację wspólnych działań, w tym z myślą o ochronie spójności systemów imigracyjnych państw członkowskich.

ROZDZIAŁ IV

POWROTY

Artykuł 11

Środki towarzyszące procedurom powrotu

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do środków towarzyszących procedurom powrotu – Fundusz jest ukierunkowany na lub większą liczbę poniższych kategorii obywateli państw trzecich:

a) obywatele państw trzecich, którzy nie otrzymali jeszcze ostatecznej decyzji odmownej w sprawie swojego wniosku o zezwolenie na pobyt czasowy, legalny pobyt lub przyznanie ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim i którzy mogą zdecydować się na dobrowolny powrót;

b) obywatele państw trzecich korzystający z prawa pobytu czasowego, legalnego pobytu lub ochrony międzynarodowej w rozumieniu dyrektywy 2011/95/UE lub objęci ochroną tymczasową w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE w państwie członkowskim, którzy zdecydowali się na dobrowolny powrót;

c) obywatele państw trzecich znajdujący w państwie członkowskim, którzy nie spełniają warunków lub przestali spełniać warunki wjazdu do państwa członkowskiego lub pobytu w tym państwie, w tym obywatele państw trzecich, których termin wydalenia został przesunięty zgodnie z art. 9 i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE.

W tym kontekście Fundusz wspiera w szczególności następujące działania ukierunkowane na kategorie osób, o których mowa w akapicie pierwszym:

a) wprowadzanie, rozwijanie i ulepszanie środków alternatywnych względem środków detencyjnych;

b) zapewnienie pomocy społecznej, informacji lub pomocy przy dopełnianiu formalności administracyjnych lub prawnych oraz informacji lub doradztwa;

c) udzielanie pomocy prawnej i językowej;

d) specjalna pomoc udzielana osobom o szczególnych potrzebach;

▼B

e) wprowadzenie i usprawnienie niezależnych i skutecznych systemów monitorowana powrotów przymusowych, jak przewidziano w art. 8 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE;

f) tworzenie, utrzymywanie i udoskonalanie infrastruktury, usług i warunków zakwaterowania, przyjmowania lub detencji;

g) tworzenie struktur i systemów administracyjnych, w tym narzędzi informatycznych;

h) szkolenia personelu służące zapewnieniu sprawnych i skutecznych procedur powrotu, w tym zarządzania nimi i ich wdrażania.

Artykuł 12

Środki w zakresie powrotów

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonych w art. 19 niniejszego rozporządzenia – w odniesieniu do środków w zakresie powrotów – Fundusz wspiera działania ukierunkowane na osoby, o których mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia. W tym kontekście Fundusz wspiera w szczególności następujące działania:

a) działania niezbędne do przygotowania działań dotyczących powrotów, na przykład prowadzące do identyfikacji obywateli państw trzecich, wydania dokumentów podróży i poszukiwania członków rodziny:

b) współpraca z organami konsularnymi i służbami imigracyjnymi państw trzecich w celu uzyskiwania dokumentów podróży, ułatwiania repatriacji i zapewniania readmisji;

c) działania w zakresie wspomaganych powrotów dobrowolnych, w tym badania lekarskie i pomoc medyczna, organizacja podróży, wkład finansowy oraz doradztwo i wsparcie przed powrotem i po nim;

d) operacje wydalenia, w tym powiązane środki, zgodnie ze standardami określonymi w prawie unijnym, z wyjątkiem sprzętu do stosowania przymusu;

e) środki mające na celu rozpoczęcie procesu reintegracji osoby powracającej poprzez jej osobisty rozwój, takie jak: zachęty finansowe, szkolenia, pomoc w znalezieniu stażu i zatrudnienia oraz wsparcie na rozpoczęcie działalności gospodarczej;

f) obiekty i usługi w państwach trzecich zapewniające odpowiednie zakwaterowanie tymczasowe i przyjęcie po przyjeździe;

g) specjalna pomoc udzielana osobom o szczególnych potrzebach.

Artykuł 13

Praktyczna współpraca i środki budowania zdolności

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia – w odniesieniu do praktycznej współpracy i środków budowania zdolności – Fundusz wspiera następujące działania:

▼B

a) działania mające na celu promowanie, rozwijanie i wzmacnianie współpracy operacyjnej i wymianę informacji między służbami ds. powrotów i innymi organami państw członkowskich zajmującymi się kwestią powrotów, w tym dotyczące współpracy z organami konsularnymi i służbami imigracyjnymi państw trzecich oraz wspólnych działań dotyczących powrotów;

b) działania mające na celu wspieranie współpracy między państwami trzecimi a służbami państw członkowskich ds. powrotów, w tym środki służące wzmacnianiu zdolności państw trzecich do przeprowadzania takich działań w zakresie readmisji i reintegracji, w szczególności w ramach umów o readmisji;

c) działania wzmacniające zdolność do opracowywania skutecznej i trwałej polityki w zakresie powrotów, w szczególności przez wymianę informacji na temat sytuacji w krajach powrotu, wymianę najlepszych praktyk i doświadczeń oraz łączenie zasobów, którymi dysponują państwa członkowskie;

d) działania zwiększające zdolność do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania szczegółowych i usystematyzowanych danych i danych statystycznych dotyczących procedur i środków w zakresie powrotów, zdolności do przyjmowania i detencji, powrotów przymusowych i dobrowolnych, monitorowania i reintegracji;

e) działania bezpośrednio przyczyniające się do oceny polityk w zakresie powrotów, takie jak krajowe oceny wpływu, badania prowadzone wśród grup docelowych, opracowywanie wskaźników i analizy porównawcze;

f) środki i kampanie informacyjne w państwach trzecich mające na celu zwiększanie świadomości na temat odpowiednich legalnych kanałów imigracyjnych oraz zagrożeń związanych z nielegalną imigracją.

ROZDZIAŁ V

RAMY FINANSOWANIA I RAMY WDRAZANIA

Artykuł 14

Zasoby ogólne i wdrażanie

1. Zasoby ogólne przeznaczone na wykonywanie niniejszego rozporządzenia wynoszą 3 137 mln EUR.

2. Parlament Europejski i Rada zatwierdzają kwotę rocznych środków dla Funduszu w granicach określonych wieloletnimi ramami finansowymi.

3. Zasoby ogólne wdraża się poprzez:

a) programy krajowe, zgodnie z art. 19;

b) działania Unii, zgodnie z art. 20;

c) pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, zgodnie z art. 21;

d) Europejską Sieć Migracyjną, zgodnie z art. 22;

e) pomoc techniczną, zgodnie z art. 23.

▼B

4. Budżet przeznaczony na mocy rozporządzenia na działania Unii, o których mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia, na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 21 niniejszego rozporządzenia, na Europejską Sieć Migracyjną, o której mowa w art. 22 niniejszego rozporządzenia, oraz na pomoc techniczną, o której mowa w art. 23 niniejszego rozporządzenia, jest wykonywany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz, w stosownych przypadkach, w ramach zarządzania pośredniego zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012. Budżet przeznaczony na programy krajowe, o których mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia, jest wykonywany w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

5. Komisja pozostaje odpowiedzialna za wykonanie budżetu Unii zgodnie z art. 317 TFUE oraz informuje Parlament Europejski i Radę o operacjach prowadzonych przez podmioty inne niż państwa członkowskie.

6. Bez uszczerbku dla prerogatyw Parlamentu Europejskiego i Rady, pulę środków finansowych stanowiącą główny punkt odniesienia wykorzystuje się orientacyjnie w następujący sposób:

a) 2 752 mln EUR na programy krajowe państw członkowskich;

b) 385 mln EUR na działania Unii, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, Europejską Sieć Migracyjną i pomoc techniczną Komisji, z czego przynajmniej 30 % zostaje wykorzystane na działania Unii oraz Europejską Sieć Migracyjną.

Artykuł 15

Zasoby na działania kwalifikowalne w państwach członkowskich

1. Kwotę 2 752 mln EUR przydziela się państwom członkowskim orientacyjnie w następujący sposób:

a) 2 392 mln EUR przydziela się, jak określono w załączniku I. Państwa członkowskie przeznaczają co najmniej 20 % tych zasobów na cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), i co najmniej 20 % na cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b). Państwa członkowskie mogą odstąpić od tych minimalnych wielkości procentowych tylko wówczas, gdy w programie krajowym zostanie zamieszczone szczegółowe wyjaśnienie powodów, dla których przyznanie zasobów poniżej tego poziomu nie zagraża osiągnięciu celu. W odniesieniu do celu szczegółowego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), państwa członkowskie, w których występują braki strukturalne w dziedzinie zakwaterowania, infrastruktury i usług, przyznają zasoby nie niższe niż minimalna wielkość procentowa określona w niniejszym rozporządzeniu;

b) 360 mln EUR przydziela się w oparciu o mechanizm podziału na działania szczegółowe, o których mowa w art. 16, na unijny program przesiedleń, o którym mowa w art. 17, i na relokację osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego, o czym mowa w art. 18.

2. Kwotę, o której mowa w ust. 1 lit. b), przeznacza się na wsparcie:

a) działań szczegółowych wymienionych w załączniku II,

▼B

b) unijnego programu przesiedleń, zgodnie z art. 17, lub relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego, zgodnie z art. 18.

3. W przypadku gdy niewykorzystana zostanie kwota w ramach ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu lub gdy dostępna jest inna kwota, zostanie ona przydzielona w ramach przeglądu śródokresowego określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 proporcjonalnie do kwot podstawowych na programy krajowe, ustanowionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Zasoby na działania szczegółowe

1. Kwota dodatkowa, o której mowa w art. 15 ust. 2 lit. a), może zostać przyznana państwom członkowskim, pod warunkiem że jest ona odpowiednio wskazana w programie i że zostanie wykorzystana na realizację działań szczegółowych wymienionych w załączniku II.

2. Aby uwzględnić nowe zmiany w zakresie polityki, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 niniejszego rozporządzenia w celu zmiany załącznika II w kontekście przeglądu śródokresowego, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 514/2014. Na podstawie zmienionego wykazu działań szczegółowych państwa członkowskie mogą otrzymać kwotę dodatkową zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w zależności od dostępności zasobów.

3. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, przydziela się państwom członkowskim na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających lub zmieniających ich program krajowy w kontekście przeglądu śródokresowego, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 i 15 rozporządzenia (UE) nr 514/2014. Kwoty te wykorzystuje się wyłącznie na realizację działań szczegółowych wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Zasoby na unijny program przesiedleń

1. Oprócz przydziału obliczonego zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) państwa członkowskie co dwa lata otrzymują kwotę dodatkową, jak określono w art. 15 ust. 2 lit. b), w oparciu o kwotę ryczałtową w wysokości 6 000 EUR na każdą przesiedloną osobę.

2. Kwotę ryczałtową, o której mowa w ust. 1, zwiększa się do 10 000 EUR na każdą przesiedloną osobę zgodnie ze wspólnymi unijnymi priorytetami w zakresie przesiedleń ustanowionymi zgodnie z ust. 3 i wymienionymi w załączniku III oraz na każdą osobę o szczególnych potrzebach, jak określono w ust. 5.

3. Wspólne unijne priorytety w zakresie przesiedleń są oparte na następujących kategoriach ogólnych osób:

a) osoby z państwa lub regionu wyznaczonych do realizacji regionalnego programu ochrony;

b) osoby z państwa lub regionu określonych w prognozach UNHCR dotyczących przesiedleń oraz w przypadku, gdy wspólne działania Unii miałyby znaczący wpływ na zaspokojenie potrzeb w zakresie ochrony;

▼B

c) osoby należące do kategorii szczególnej objętej kryteriami UNHCR w zakresie przesiedleń.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu zmiany załącznika III, w oparciu o kategorie ogólne przedstawione w ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy jest to wyraźnie uzasadnione lub w świetle wszelkich zaleceń UNHCR.

5. Następujące grupy osób o szczególnych potrzebach również kwalifikują się do otrzymania kwoty ryczałtowej, o której mowa w ust. 2:

a) kobiety i dzieci narażone na ryzyko;

b) małoletni bez opieki;

c) osoby wymagające opieki medycznej, którą można zapewnić wyłącznie w drodze przesiedlenia;

d) osoby potrzebujące natychmiastowego lub pilnego przesiedlenia z powodów prawnych lub wymagające ochrony fizycznej, w tym ofiary przemocy lub tortur.

6. W przypadku gdy państwo członkowskie przesiedla osobę należącą do więcej niż jednej kategorii, o których mowa w ust. 1 i 2, otrzymuje ono kwotę ryczałtową na daną osobę tylko jeden raz.

7. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą również kwalifikować się do otrzymania kwot ryczałtowych na członków rodziny osób, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, pod warunkiem że ci członkowie rodzin zostali przesiedleni zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

8. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, harmonogram i inne warunki realizacji związane z mechanizmem przydziału zasobów na rzecz unijnego programu przesiedleń. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

9. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, przydziela się państwom członkowskim co dwa lata, za pierwszym razem na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających ich programy krajowe zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, a następnie na mocy decyzji w sprawie finansowania, która ma zostać załączona do decyzji zatwierdzających ich programy krajowe. Kwot tych nie można przenosić na inne działania w ramach programu krajowego.

10. W celu skutecznej realizacji celów unijnego programu przesiedleń i w ramach dostępnych zasobów Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu dostosowania w stosownych przypadkach kwot ryczałtowych, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w szczególności z uwzględnieniem aktualnych stóp inflacji, istotnych zmian w dziedzinie przesiedleń, a także czynników, które mogą zoptymalizować wykorzystanie zachęty finansowej, jaką są kwoty ryczałtowe.

▼B

Artykuł 18

▼M1

Zasoby na przekazywanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z ochrony międzynarodowej

▼B

1. Z myślą o realizacji zasady solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności oraz w świetle zmian w zakresie polityki unijnej w okresie wdrażania Funduszu państwa członkowskie, oprócz należnego im przydziału obliczonego zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a), otrzymują kwotę dodatkową, jak określono w art. 15 ust. 2 lit. b), w oparciu o kwotę ryczałtową w wysokości 6 000 EUR na każdą ►M1 osobę ubiegającą się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub osobę korzystającą z ochrony międzynarodowej ◄ przekazywaną z innego państwa członkowskiego.

2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą również kwalifikować się do otrzymania kwot ryczałtowych na członków rodziny osób, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że ci członkowie rodzin zostali przekazani zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

▼M1

3. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przydziela się państwom członkowskim za pierwszym razem na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających ich programy krajowe zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, a następnie na mocy decyzji w sprawie finansowania, która ma zostać załączona do decyzji zatwierdzającej ich programy krajowe. Ponowne przydzielenie tych kwot na to samo działanie w ramach programu krajowego lub przesunięcie tych kwot na potrzeby innych działań w ramach programu krajowego jest możliwe w przypadku, gdy takie potrzeby zostały należycie uzasadnione w odpowiednim zrewidowanym programie krajowym. Kwota może zostać ponownie przydzielona lub przesunięta tylko jednokrotnie. Komisja zatwierdza takie ponowne przydzielenie lub przeniesienie w drodze rewizji programu krajowego.

W odniesieniu do kwot wynikających ze środków tymczasowych ustanowionych decyzjami Rady (UE) 2015/1523 ([1]) i (UE) 2015/1601 ([2]) z myślą o umacnianiu solidarności i zgodnie z art. 80 TFUE państwa członkowskie powinny przeznaczyć co najmniej 20 % tych kwot na działania w ramach programów krajowych, na przekazywanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób korzystających z ochrony międzynarodowej, na przesiedlenia i inne doraźne przyjmowanie ze względów humanitarnych, a także na środki przygotowawcze do przekazywania osób ubiegających się o ochronę po ich przybyciu do Unii, w tym drogą morską, lub w celu przekazania osób korzystających z ochrony międzynarodowej. Środki takie nie obejmują żadnych środków związanych z zatrzymaniem. Jeżeli państwo członkowskie ponownie przydziela lub przekazuje zasoby poniżej tej minimalnej wartości procentowej, nie jest możliwe przeniesienie różnicy między kwotą ponownie przydzieloną lub przeniesioną a minimalną wartością procentową na inne działania w ramach programu krajowego.

3a. Do celów art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, w przypadku gdy kwoty wynikające ze środków tymczasowych ustanowionych decyzjami (UE) 2015/1523 i (UE) 2015/1601 są ponownie przydzielane na to samo działanie w ramach programu krajowego lub przenoszone na

([1]) Decyzja Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 146).

([2]) Decyzja Rady (UE) 2015/1601 z dnia 22 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 80).

▼M1

potrzeby innych działań w ramach programu krajowego zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, odnośne kwoty uznaje się za przydzielone w roku, w którym zrewidowano program krajowy zatwierdzający to ponowne przydzielenie lub przeniesienie.

3b. W drodze odstępstwa od art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 termin umorzenia kwot, o których mowa w ust. 3a niniejszego artykułu, zostaje przedłużony o sześć miesięcy.

3c. Komisja składa co roku Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego artykułu.

4. W celu skutecznej realizacji celów solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności, o których mowa w art. 80 TFUE, między państwami członkowskimi oraz w ramach dostępnych zasobów Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania kwot ryczałtowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem w szczególności aktualnych stóp inflacji, istotnych zmian w dziedzinie przekazywania z jednego państwa członkowskiego do innego osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób korzystających z ochrony międzynarodowej oraz w związku z przesiedleniami i innym doraźnym przyjmowaniem ze względów humanitarnych, a także czynników, które mogą zoptymalizować korzystanie z bodźca finansowego, jakim są kwoty ryczałtowe.

▼B

Artykuł 19

Programy krajowe

1. W ramach krajowych programów, które mają zostać przeanalizowane i zatwierdzone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, państwa członkowskie w ramach celów określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia oraz uwzględniając wyniki dialogu politycznego, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, realizują w szczególności następujące cele:

a) wspieranie tworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego poprzez zapewnienie skutecznego i jednolitego stosowania unijnego dorobku prawnego w dziedzinie azylu i właściwego funkcjonowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013. Takie działania mogą obejmować również ustanowienie i opracowanie unijnego programu przesiedleń;

b) ustanowienie i opracowanie strategii integracji, obejmujących różne aspekty dwukierunkowego dynamicznego procesu, które to strategie mają być realizowane – w stosownych przypadkach – na poziomie krajowym, lokalnym lub regionalnym, z uwzględnieniem potrzeb obywateli państw trzecich w zakresie integracji na poziomie lokalnym lub regionalnym, zaspokajających szczególne potrzeby różnych kategorii migrantów i rozwijających skuteczne partnerstwa między odpowiednimi zainteresowanymi stronami;

c) opracowanie programu powrotów, który obejmuje element dotyczący wspomaganych powrotów dobrowolnych oraz, w stosownych przypadkach, reintegracji.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie działania wspierane w ramach Funduszu były realizowane z pełnym poszanowaniem praw podstawowych i godności ludzkiej. W szczególności działania muszą być realizowane z pełnym poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

▼B

3. Z zastrzeżeniem wymogu dotyczącego realizowania wyżej wymienionych celów oraz przy uwzględnieniu swoich szczególnych uwarunkowań, państwa członkowskie dążą do osiągnięcia sprawiedliwego i przejrzystego rozdziału zasobów na cele szczegółowe określone w art. 3 ust. 2.

Artykuł 20

Działania Unii

1. Z inicjatywy Komisji Fundusz można wykorzystywać do finansowania działań transnarodowych lub działań o szczególnym znaczeniu dla Unii („działania unijne") dotyczących celów ogólnych i szczegółowych, o których mowa w art. 3.

2. Aby kwalifikować się do finansowania, działania Unii w szczególności wspierają realizację takich celów, jak:

a) zacieśnianie współpracy z Unią przy wdrażaniu prawa Unii i dzieleniu się najlepszymi praktykami w dziedzinie azylu, w szczególności w odniesieniu do przesiedlania i relokacji z jednego państwa członkowskiego do innego wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z takiej ochrony, w tym poprzez tworzenie sieci i wymianę informacji, w dziedzinie legalnej migracji, w dziedzinie integracji obywateli państw trzecich, w tym pomocy przy wjeździe i działań koordynacyjnych służących promowaniu przesiedlania w lokalnych społecznościach, które mają przyjmować przesiedlonych uchodźców, a także w dziedzinie powrotów;

b) tworzenie transnarodowych sieci współpracy oraz projektów pilotażowych, w tym projektów innowacyjnych, opartych na transnarodowych partnerstwach podmiotów znajdujących się w dwóch lub większej liczbie państw członkowskich, mających za zadanie stymulowanie innowacji i ułatwianie wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk;

c) analizy i badania dotyczące możliwych nowych form współpracy Unii w dziedzinie azylu, imigracji, integracji i powrotów oraz odnośnych przepisów prawa unijnego, rozpowszechniania i wymiany informacji na temat najlepszych praktyk oraz wszelkich innych aspektów polityki w zakresie azylu, imigracji, integracji i powrotów, z uwzględnieniem komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów polityki Unii;

d) opracowywanie i stosowanie przez państwa członkowskie wspólnych narzędzi, metod i wskaźników statystycznych do celów pomiaru rozwoju polityki w zakresie azylu, legalnej migracji, integracji i powrotów;

e) wsparcie przy przygotowywaniu i monitorowaniu oraz wsparcie administracyjne i techniczne, a także opracowanie mechanizmu oceny, wymagane do wdrażania polityki azylowej i polityki imigracyjnej;

f) współpraca z państwami trzecimi w oparciu o unijne globalne podejście do kwestii migracji i mobilności, w szczególności w ramach wykonywania umów o readmisji, partnerstw na rzecz mobilności, oraz regionalnych programów ochrony;

g) środki i kampanie informacyjne w państwach trzecich mające na celu zwiększanie świadomości na temat odpowiednich legalnych kanałów imigracyjnych i zagrożeń związanych z nielegalną imigracją.

3. Działania unijne realizuje się zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

▼B

4. Komisja zapewnia sprawiedliwy i przejrzysty rozdział zasobów na cele, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Artykuł 21

Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Fundusz zapewnia pomoc finansową w celu zaspokojenia pilnych i szczególnych potrzeb w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, jak określono w art. 2 lit. k). Środki realizowane w państwach trzecich zgodnie z niniejszym artykułem muszą być spójne z polityką humanitarną Unii oraz, w stosownych przypadkach, uzupełniać ją, a także muszą być zgodne z zasadami humanitarnymi określonymi w konsensusie w sprawie pomocy humanitarnej.

2. Wdrażanie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych odbywa się zgodnie z art. 6 i 7 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

Artykuł 22

Europejska Sieć Migracyjna

1. Fundusz wspiera Europejską Sieć Migracyjną oraz zapewnia pomoc finansową niezbędną dla jej działalności i przyszłego rozwoju.

2. Kwotę udostępnianą Europejskiej Sieci Migracyjnej w ramach rocznych środków Funduszu oraz program prac określający priorytety jej działania przyjmuje Komisja, po zatwierdzeniu przez komitet kierowniczy zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 5 lit. a) decyzji 2008/381/WE. Decyzja Komisji stanowi decyzję finansową zgodnie z art. 84 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

3. Pomoc finansowa przewidziana na działania Europejskiej Sieci Migracyjnej przyjmuje w stosownych przypadkach formę dotacji dla krajowych punktów kontaktowych, o których mowa w art. 3 decyzji 2008/381/WE, oraz formę zamówień publicznych, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012. Pomoc ta zapewnia tym krajowym punktom kontaktowym stosowne i terminowe wsparcie finansowe. Koszty ponoszone w związku z realizacją działań krajowych punktów kontaktowych, wspieranych za pośrednictwem dotacji przyznanych w 2014 r., mogą być kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2014 r.

4. W decyzji 2008/381/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 4 ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) na podstawie projektu przedstawionego przez przewodniczącego – przygotowywać i zatwierdzać projekt programu działalności, zwłaszcza w zakresie celów, priorytetów tematycznych i orientacyjnej wysokości budżetu dla każdego krajowego punktu kontaktowego, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie ESM;”;

b) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja nadzoruje wykonanie rocznego programu działalności oraz regularnie składa komitetowi kierowniczemu sprawozdania z wykonania tego programu i sprawozdania na temat rozwoju ESM.”;

▼B

(ii) skreśla się ust. 5–8;

c) skreśla się art. 11;

d) skreśla się art. 12.

Artykuł 23

Pomoc techniczna

1. Z inicjatywy Komisji lub w jej imieniu na pomoc techniczną wykorzystuje się rocznie do 2,5 mln EUR ze środków Funduszu zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

2. Z inicjatywy państwa członkowskiego z Funduszu można finansować działania związane z pomocą techniczną, zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr 514/2014. Kwota przeznaczona na pomoc techniczną nie może przekraczać, w odniesieniu do okresu 2014–2020, 5,5 % łącznej kwoty przydzielonej danemu państwu członkowskiemu plus 1 000 000 EUR.

Artykuł 24

Koordynacja

Komisja i państwa członkowskie, w stosownych przypadkach wraz z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, zapewniają, aby działania w państwach trzecich i dotyczące państw członkowskich były podejmowane w synergii oraz przy zapewnieniu spójności z innymi działaniami prowadzonymi poza Unią i wspieranymi za pośrednictwem instrumentów unijnych. Powinny one w szczególności zapewnić, aby działania te:

a) były spójne z polityką zewnętrzną Unii, zgodne z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju oraz zgodne z dokumentami z zakresu programowania strategicznego dla danego regionu lub państwa;

b) koncentrowały się na środkach nieukierunkowanych na rozwój;

c) służyły interesom unijnych polityk wewnętrznych i były spójne z działaniami podejmowanymi wewnątrz Unii.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 25

Przepisy szczegółowe dotyczące kwot ryczałtowych z tytułu przesiedlenia i relokacji ►M1 osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub osób korzystających z ochrony międzynarodowej ◄ z jednego państwa członkowskiego do innego

W drodze odstępstwa od zasad kwalifikowalności wydatków określonych w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, w szczególności w odniesieniu do kwot ryczałtowych i stawek ryczałtowych, kwoty ryczałtowe przydzielane państwom członkowskim z tytułu przesiedlenia lub relokacji ►M1 osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub osób korzystających z ochrony międzynarodowej ◄ z jednego państwa członkowskiego do innego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem:

a) nie podlegają obowiązkowi obliczania na postawie danych statystycznych lub historycznych; oraz

b) są przyznawane pod warunkiem, że osoba, w odniesieniu do której przydziela się kwotę ryczałtową, została skutecznie przesiedlona lub przekazana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

▼B

Artykuł 26

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 4 i 10 oraz art. 18 ust. 4 powierza się Komisji na okres siedmiu lat od dnia 21 maja 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu siedmiu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na okres trzech lat, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem okresu siedmiu lat.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 4 i 10 oraz art. 18 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 4 i 10 oraz art. 18 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 27

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Funduszy Azylu, Migracji i Integracji oraz Bezpieczeństwa Wewnętrznego, ustanowiony na mocy art. 59 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 28

Przegląd

Na podstawie wniosku Komisji Parlament Europejski i Rada dokonują przeglądu niniejszego rozporządzenia do dnia 30 czerwca 2020 r.

▼B

Artykuł 29

Zastosowanie rozporządzenia (UE) nr 514/2014

Bez uszczerbku dla art. 4 niniejszego rozporządzenia, do Funduszu mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

Artykuł 30

Uchylenie

Decyzje nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE i 2007/435/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 31

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na kontynuację ani zmianę odnośnych projektów i rocznych programów, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, aż do ich zamknięcia, ani pomocy finansowej zatwierdzonej przez Komisję na podstawie decyzji nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE i 2007/435/WE ani jakichkolwiek innych przepisów mających zastosowanie do tej pomocy w dniu 31 grudnia 2013 r. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na kontynuację ani zmianę, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, wsparcia finansowego zatwierdzonego przez Komisję na podstawie decyzji 2008/381/WE ani jakichkolwiek innych przepisów mających zastosowanie do tej pomocy w dniu 31 grudnia 2013 r.

2. Przyjmując decyzje w sprawie współfinansowania na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja uwzględnia środki przyjęte na podstawie decyzji nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE, 2007/435/WE i 2008/381/WE przed dniem 20 maja 2014 r.

3. Sumy przeznaczone na współfinansowanie, zatwierdzone przez Komisję między dniem 1 stycznia 2011 r. a dniem 31 grudnia 2014 r., w odniesieniu do których w terminie wyznaczonym na złożenie sprawozdania końcowego nie przesłano do Komisji dokumentów wymaganych do zamknięcia działań, są przez nią automatycznie umarzane do dnia 31 grudnia 2017 r., co skutkuje koniecznością zwrotu nienależnie wypłaconych kwot.

4. Kwoty dotyczące działań zawieszonych ze względu na postępowania sądowe lub odwołania administracyjne o skutku zawieszającym nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej automatycznemu umorzeniu.

5. Do dnia 30 czerwca 2015 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania z oceny dotyczące wyników i wpływu działań współfinansowanych na mocy decyzji nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE oraz 2007/435/WE w odniesieniu do okresu 2011–2013.

6. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie z oceny *ex post* na mocy decyzji nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE oraz 2007/435/WE w odniesieniu do okresu 2011–2013.

▼B

Artykuł 32

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Wieloletni podział środków finansowych dla poszczególnych państw członkowskich na lata 2014–2020 (w EUR)

Państwo członkowskie	Kwota minimalna	% średnich przydziałów na Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców + Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich + Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów w latach 2011–2013	Średnia kwota w latach 2011–2013	ŁĄCZNIE
AT	5 000 000	2,65 %	59 533 977	64 533 977
BE	5 000 000	3,75 %	84 250 977	89 250 977
BG	5 000 000	0,22 %	5 006 777	10 006 777
CY	10 000 000	0,99 %	22 308 677	32 308 677
CZ	5 000 000	0,94 %	21 185 177	26 185 177
DE	5 000 000	9,05 %	203 416 877	208 416 877
EE	5 000 000	0,23 %	5 156 577	10 156 577
ES	5 000 000	11,22 %	252 101 877	257 101 877
FI	5 000 000	0,82 %	18 488 777	23 488 777
FR	5 000 000	11,60 %	260 565 577	265 565 577
GR	5 000 000	11,32 %	254 348 877	259 348 877
HR	5 000 000	0,54 %	12 133 800	17 133 800
HU	5 000 000	0,83 %	18 713 477	23 713 477
IE	5 000 000	0,65 %	14 519 077	19 519 077
IT	5 000 000	13,59 %	305 355 777	310 355 777
LT	5 000 000	0,21 %	4 632 277	9 632 277
LU	5 000 000	0,10 %	2 160 577	7 160 577
LV	5 000 000	0,39 %	8 751 777	13 751 777
MT	10 000 000	0,32 %	7 178 877	17 178 877
NL	5 000 000	3,98 %	89 419 077	94 419 077
PL	5 000 000	2,60 %	58 410 477	63 410 477
PT	5 000 000	1,24 %	27 776 377	32 776 377
RO	5 000 000	0,75 %	16 915 877	21 915 877
SE	5 000 000	5,05 %	113 536 877	118 536 877
SI	5 000 000	0,43 %	9 725 477	14 725 477
SK	5 000 000	0,27 %	5 980 477	10 980 477
UK	5 000 000	16,26 %	365 425 577	370 425 577
Państwa członkowskie łącznie	145 000 000	100,00 %	2 247 000 000	2 392 000 000

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz działań szczegółowych, o których mowa w art. 16

1) Tworzenie i rozwijanie w Unii ośrodków tranzytowych dla uchodźców i ośrodków rozpatrywania ich wniosków, w szczególności w celu wspierania działań w zakresie przesiedleń prowadzonych we współpracy z UNHCR.

2) Nowe podejścia, we współpracy z UNHCR, w zakresie dostępu do procedur azylowych, ukierunkowane na główne kraje tranzytu, takie jak programy ochrony dla określonych grup lub pewne procedury w zakresie rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu.

3) Wspólne inicjatywy państw członkowskich w dziedzinie integracji, takie jak analizy porównawcze, wzajemne oceny lub badanie modułów europejskich, na przykład dotyczące nauki języka lub organizowania programów wprowadzających, które to inicjatywy mają na celu poprawę koordynacji polityk między państwami członkowskimi, regionami i organami lokalnymi.

4) Wspólne inicjatywy mające na celu określenie i wdrożenie nowych rodzajów podejścia w odniesieniu do procedur przy pierwszym kontakcie, oraz standardów ochrony i pomocy w przypadku małoletnich bez opieki.

5) Wspólne działania dotyczące powrotów, w tym wspólne działania w zakresie wykonywania unijnych umów o readmisji.

6) Wspólne projekty reintegracji w krajach pochodzenia mające na celu doprowadzenie do trwałych powrotów, a także wspólne działania zwiększające zdolności państw trzecich do wykonywania unijnych umów o readmisji.

7) Wspólne inicjatywy mające na celu przywracanie jedności rodziny i reintegrację małoletnich bez opieki w ich krajach pochodzenia.

8) Wspólne inicjatywy państw członkowskich w dziedzinie legalnej migracji, w tym tworzenie wspólnych ośrodków ds. migracji w państwach trzecich, a także wspólne projekty promujące współpracę między państwami członkowskimi mającą na celu propagowanie korzystania wyłącznie z legalnych kanałów migracji oraz informowanie o zagrożeniach związanych z nielegalną imigracją.

▼M2

9. W państwach członkowskich zmagających się z wysoką lub nieproporcjonalną presją migracyjną – tworzenie, rozwijanie i prowadzenie odpowiednich ośrodków recepcyjnych, ośrodków zakwaterowania i ośrodków detencyjnych oraz odnośnych usług dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub obywateli państw trzecich, którzy przebywają w państwie członkowskim i nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu lub pobytu, a także wsparcie w obszarze zakwaterowania dla osób korzystających z ochrony międzynarodowej.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz wspólnych unijnych priorytetów w zakresie przesiedleń

1) Regionalny program ochrony w Europie Wschodniej (Białoruś, Mołdawia, Ukraina)

2) Regionalny program ochrony w Rogu Afryki (Dżibuti, Kenia, Jemen)

3) Regionalny program ochrony w Afryce Północnej (Egipt, Libia, Tunezja)

4) Uchodźcy w regionie Afryki Wschodniej/Wielkich Jezior

5) Uchodźcy iraccy w Syrii, Libanie i Jordanii

6) Uchodźcy iraccy w Turcji

7) Uchodźcy syryjscy w regionie

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz wspólnych wskaźników pomiaru realizacji celów szczegółowych

a) Wzmocnienie i rozwinięcie wszystkich aspektów wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym jego wymiaru zewnętrznego

(i) Liczba osób należących do grup docelowych, którym udzielono pomocy w ramach projektów dotyczących systemów przyjmowania i systemów azylowych wspieranych z Funduszu

Do celów rocznych sprawozdań z realizacji, o których mowa w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, wskaźnik ten dzieli się na dalsze podkategorie, takie jak:

— liczba osób należących do grup docelowych korzystających z informacji i pomocy w ramach procedur azylowych,

— liczba osób należących do grup docelowych korzystających z pomocy prawnej i reprezentacji prawnej,

— liczba osób o szczególnych potrzebach oraz liczba małoletnich bez opieki korzystających ze specjalnej pomocy.

(ii) Pojemność (tzn. liczba miejsc) nowej infrastruktury zakwaterowania do celów przyjmowania, stworzonej zgodnie ze wspólnymi wymogami dotyczącymi warunków przyjmowania określonymi w unijnym dorobku prawnym, oraz istniejącej infrastruktury zakwaterowania do celów przyjmowania, udoskonalonej zgodnie z tymi samymi wymogami w dzięki projektom wspieranym w ramach Funduszu, a także ich udział procentowy w łącznej pojemności w zakresie zakwaterowania do celów przyjmowania.

(iii) Liczba osób, który wzięły udział w szkoleniach poświęconych tematyce azylowej z pomocą Funduszu, a także liczba ta wyrażona jako odsetek całkowitej liczby personelu przeszkolonego w tych kwestiach.

(iv) Liczba dokumentów informacyjnych na temat kraju pochodzenia i misji informacyjnych przeprowadzonych z pomocą Funduszu.

(v) Liczba projektów wspieranych w ramach Funduszu służących opracowywaniu, monitorowaniu i ocenie polityk w zakresie azylu w państwach członkowskich.

(vi) Liczba osób przesiedlonych przy wsparciu z Funduszu.

b) Wspieranie legalnej migracji do państw członkowskich zgodnie z ich potrzebami gospodarczymi i społecznymi, takimi jak potrzeby rynku pracy, przy jednoczesnym ograniczeniu nadużywania legalnej migracji, oraz promowanie skutecznej integracji obywateli państw trzecich

(i) Liczba osób należących do grup docelowych, objętych środkami poprzedzającymi wyjazd wspieranymi w ramach Funduszu.

(ii) Liczba osób należących do grup docelowych, wspieranych z Funduszu poprzez środki integracji w ramach strategii krajowych, lokalnych i regionalnych.

Do celów rocznych sprawozdań z realizacji, o których mowa w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, wskaźnik ten dzieli się na dalsze podkategorie, takie jak:

— liczba osób należących do grup docelowych, którym udzielono pomocy poprzez środki ukierunkowane na kształcenie i szkolenie, w tym szkolenie językowe i działania przygotowawcze mające na celu ułatwienie dostępu do rynku pracy,

— liczba osób należących do grup docelowych wspieranych poprzez zapewnianie doradztwa i pomocy w obszarze zakwaterowania,

— liczba osób należących do grup docelowych, którym udzielono pomocy z zakresu opieki zdrowotnej i psychologicznej,

▼B

— liczba osób należących do grup docelowych, którym udzielono pomocy poprzez środki związane z uczestniczeniem w demokracji.

(iii) Liczba lokalnych, regionalnych i krajowych ram/środków/narzędzi polityki udostępnionych dzięki środkom wspieranym w ramach Funduszu, z myślą o integracji obywateli państw trzecich, angażujących społeczeństwo obywatelskie, wspólnoty migrantów oraz wszelkie inne odpowiednie zainteresowane strony.

(iv) Liczba projektów dotyczących współpracy z innymi państwami członkowskimi dotyczących integracji obywateli państw trzecich, wspieranych w ramach Funduszu.

(v) Liczba projektów wspieranych w ramach Funduszu służących opracowywaniu, monitorowaniu i ocenie polityk w zakresie integracji w państwach członkowskich.

c) Rozwijanie sprawiedliwych i skutecznych strategii powrotów w państwach członkowskich wspierających walkę z nielegalną migracją z naciskiem na zapewnienie trwałego charakteru powrotu oraz skutecznej readmisji w krajach pochodzenia i tranzytu

(i) Liczba osób, które wzięły udział w szkoleniach poświęconych tematyce powrotów i zorganizowanych z pomocą Funduszu.

(ii) Liczba osób powracających, które przed powrotem lub po nim otrzymały pomoc współfinansowaną z Funduszu.

(iii) Liczba osób powracających, których powrót był współfinansowany z Funduszu, liczba osób, które wróciły dobrowolnie i liczba osób wydalonych.

(iv) Liczba monitorowanych operacji wydalenia współfinansowanych z Funduszu.

(v) Liczba projektów wspieranych w ramach Funduszu służących opracowywaniu, monitorowaniu i ocenie polityk w zakresie powrotów w państwach członkowskich.

d) Wzmocnienie solidarności i podziału odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi, szczególnie w odniesieniu do tych państw, których zjawisko przepływów migracyjnych i azylowych dotyczy w największym stopniu

(i) Liczba wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób korzystających z takiej ochrony przekazanych z jednego państwa członkowskiego do innego przy wsparciu Funduszu.

(ii) Liczba projektów dotyczących współpracy z innymi państwami członkowskimi w zakresie wzmocnienia solidarności i podziału odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi, wspieranych w ramach Funduszu.